

166 De Regia Protect. vi oppress. appell.

limit. 10. num. 11. & post Bald. & Felin. tenet Capicetus decisione 1. num. 23. Lancel. Robert. de atten. 2. part. cap. 12 limit. 53. n. 26. fol. 293. & iterum ipse Lancelot. ead p. cap. limit. 50. n. 118. sequentibus, Cæsar. Contar. in repet. Lusit. C. si de momen. pos. lim. 19. n. 16. optimè Escobar. à Muñoz in tract. de ratiociniis. c. 33. sub. n. 25. post medium.

9 Et ex hac doctrina recte inserti Paul. de Castro in l. ad executione 4. ff. de appell. recip. num. 2. quod si iudex pronuntiad articulos esse admittendos, & postmodum illos admittit actualiter, si non fuit (inquit) appellatum à pronuntiatio de admittendo, non poteris postea appellari ab ipsa admissione, cùm admisso sit executio interlocutorie prioris, & prima est, quæ gravat, non autem secunda, sequitur etiam Ruginell. in tr. de appell. § 2. c. 3. n. 83. & n. 267. & melius post alios, quos ipse ibi citat. in n. 68. tenet etiam Sigismundus Scaccia in tr. de appell. q. 17. limit. 47. n. 140. fol. 502. & ibi etiam n. 137. & ex eodem Paulo Castr. & notata in c. dilecti. de renuntiatione. Joan. Ferrari. in tr. de appell. c. 5. num. 50. Ex eodem etiam fonte fluit, ut si iudex deferat juramento aliqui ex litigantibus, si alter, contra quem iuratur, non appellaverit ab huiusmodi interlocutori, & gravamine delationis juramentum intra terminum decem dierum, & post illos pars parata sit iurare, ita ut ad effectum perducatur interlocutoria probatiovis iuratoria minime poterit appellari ab hac admissione; quia est in executionem prioris, à qua quemadmodum non potest nunc appellari, quia extra terminum, ita nec ab admissione, ita tenet Scaccia in tr. de appell. q. 17. limit. 34. num. 8. Seraph. in tract. de provl. iur. privileg. 102. n. 6. & 7.

11 Nec obstat Andreas Gaill. in singula obser. centu. I. de cito 39. incipit quando à justice, contrarium tenens in terminis, cui respondemus inferius ad repositionem pri- mi argumenti.

12 Inde insuper ex nostra principali doctrina infertur, quod si iudex tulerit aliquam sententiam, five interlocutoriam, five diffinitivam, cuius lapsi sunt decem dies, demum citat illum, cui officit sententia, ad videndum se declarari; & denuntiari, tunc ab ista citatione & monitione non poterit validè appellari post lapsum decem dierum, à die principalis gravaminis, & sententiae, cùm ista veniat in illius executionem, ita confiduit Andreas Barba. in consil. 7. viss. dubius, colum. 2. in princ. 1.3. post Angelum, & alios per eum citatos, sequitur Lancelot. Robert. de atten. 2. p. c. 12. limit. 50. num. 119. tenet etiam Nicolaus Gars de beneficiis. I. part. I. n. 586. Cæsar. Con. in repetitione Lusit. lim. 19. n. 20. Gallef. ad formam Camer. oblig. in 2. part. 3. princ. in c. reliqua de processu, juncte illis que scribitur num. 38. & seqq. fol. 361. Marquella, de commiss. p. c. 23. num. 1. & vide omnino quæ latius in optimo calo dixi (alii citatis Doctoribus), infra, 4. part. 5. quod inter se distinet, à n. 68. cum seqq. versiculo sed contraria sententiam, & opin. &c. ubi aliqua utilissima: ubi quod licet alias a censoris licet appellari, non tamen à censoris fulminatis per executorem in complementum executorialium brevis, aut obligationis cameralis, quia ejus veftiuntur natura, & privilegio.

13 Et idem dicimus de captura, quia licet alias licet appellari, tamen à facta in executionem rei judicatae, aut brevis causa: aut obligationis in formam came, minime poterit appellari, sicut nec à re judicata. Scaccia de appell. qu. 17. limit. 47. memb. 1. n. 160. & vide quos nos 2. p. c. 5. à n. 37. & supra. Ad quod etiam conductit, quod post Bald. tradit. Felin. in cap. quod con- fultationem, n. 14. de re jud. Quod si à prima sententia appellari non potest, nec etiam à secunda continetur idem quod prima, Contar. in Lanic. C. si dom. limit. 16. Magon. decisione Lucens. 48. num. 4. Gonzal. regul. 8. gl. 6. sub num. 183.

14 Et idem dicimus de captura, quia licet alias licet appellari, tamen à facta in executionem rei judicatae, aut brevis causa: aut obligationis in formam came, minime poterit appellari, sicut nec à re judicata. Scaccia de appell. qu. 17. limit. 47. memb. 1. n. 160. & vide quos nos 2. p. c. 5. à n. 37. & supra. Ad quod etiam conductit, quod post Bald. tradit. Felin. in cap. quod con-

15 fultationem, n. 14. de re jud. Quod si à prima sententia appellari non potest, nec etiam à secunda continetur idem quod prima, Contar. in Lanic. C. si dom. limit. 16. Magon. decisione Lucens. 48. num. 4. Gonzal. regul. 8. gl. 6. sub num. 183.

Pars II. Cap. VI.

167

alius: quia respondetur, quod non, propter ea unaquaque, est diversa in se ipsa respectu illius effectus quem de jure operatur, ac ideo executio ipsius obligationis de vendendo, non est aliud, quod ipsa promissio, quia executio est pars dispositionis principalis, quae illi inheret, secundum ea quæ exactius diximus infra 4. part. cap. 1. post principiis aliqua (qua, & utilia, & necessaria sunt) adduxi ad hujus capituli materiam, & ideo aliud est executio, effectus, seu complementum unius contractus sui ipsius & respectu eiusdem: aliud vero ipse contractus respectu alterius diversi, quapropter à separatis non fit bona illatio.

CAPUT IV.

Quando, & quibus casibus iudex Ecclesiasticus vim faciat, non defers appellacioni interposita à carceratione, seu detentione, ut qualis ea iusta sit, intelligatur: & quid ab eius relaxatione.

SUMMARIUM.

- 1 *Carceris attributa.*
- 2 *Carcer est inventus ad custodiandum, ut delicta non maneat impunita.*
- 3 *A carcere justa appellationi non deferentem vim non facere, determinat Senatus.*
- 4 *A carcere iusta, & minus legitimè facta appellationi deferendum, determinat Senatus.*
- 5 *Carceratione gravamen contineat damnum irreparabile per diffinitivam.*
- 6 *A carcere iusta licet appellare in interim re manente in carcerebus judicis à quo, donec superior aliud censeat, ibid.*
- 7 *Carceratio ex quo causis iusta dicatur.*
- 8 *Carceratio iusta est facta per judicem incompetenter, aut aliis jurisdictione carentem.*
9. 10 & 11. *Carceratio ab incompetenti facta ad effectum remittendi suo judici non tamen cognoscendi, iusta dicatur.*
- 12 *Carcerare potest judex incompetens ad effectum remittendi, etiam si non sit periculum in mœra.*
- 13 *Carcerare potest secularis iusta clericum reportum in flagranti, vel in causa proxima ad delinquendum, & remittendum suo judici.*
- 14 *Capi potest miles à judice ordinario ad effectum remittendi.*
- 15 *Vicarius foraneus non est ordinarius, sed delegatus.*
- 16 *Vicarius generali quando censeatur commissaria causa criminale, & alia requirentia speciale mandatum.*
- 17 *Vicarius foraneus licet de causis criminalibus non cognoscet, tamen potest carcere adhibita informatio- ne ad effectum remittendi.*
- 18 *A vicario foraneo carcere ante clericum, ut remittat appellationi emissi, Senatus vel non fieri, vel remittendo non haue fuerit, &c. determinat.*
- 19 *A carcereatione facta per delegatum appellationi deferendam, declaratur.*
- 20 *Carcerare potest delegatus, quando de fuga timetur.*
- 21 *Carceratio per judicem non habentem meritum imperium dicatur iusta.*
- 22 *Carceratio est meri imperii, quo caret delegatus etiam post litteram contestatam.*
- 23 *Delegare potest Princeps causas meri, & mixta imperii.*
- 24 *Imperi meri quo sint genera, & quæ delegabilia.*
- 25 *Coercitionem modicam quilibet delegatus, vel ordinarius recipit.*
- 26 *Delegatoria sunt quæ competit jure magistratus de jure civili.*
- 27 *Causa meri, & mixta imperii de jure canonico delegari possunt, etiam per inferiorem à Papa.*
28. 29 & 30. *Carcerare non potest delegatus de jure ci- vili cum limitationibus, secus de jure canonico.*
- 31 *Delegatus in civilibus an possit testem vacillantem torqueri.*
- 32 & 33. *Et an tunc illum capere possit.*
- 34 *Carceratio dicatur iusta facta à privato.*
- 35 *Et quando quis incidat in panam privata carceris, remissio.*
- 36 & 37. *Carceratio dicatur iusta à judice Ecclesiastico laici sine brachio seculari, etiam in causis, qui bus de illo potest cognoscere.*
- 38 *Judex Ecclesiasticus licet in spiritualibus habeat in laicos jurisdictionem, intelligatur quod excommunicationem, & remissio Ecclesiastica, non carcerem, nisi invocato auxilio.*
- 39 *Carceratio in laicos per Ecclesiasticum abesse auxilio dicatur iusta, & nulla, & recursus ad Regem legitimus.*
- 40 & 41. *Et quibus remediet, ibid.*
- 42 *Carceratio dicatur iusta facta per judicem haben- tem jurisdictionem super qualitate, de qua tamē non constat.*
- 43 & 44. *Qualitas, quæ defertur jurisdictionem, ante omnia discutit, & probari debet.*
- 45 *Jurisdictionis exercitum, ut attribuatur satis est qualitate in libello deducere, licet de ea queat dubitari.*
- 46 *Qualitas tamen illa si à principio negetur, debet constare summarie, plene tamen.*
- 47 *Concubinum clericis capiat Ecclesiasticus, si sit uxara, debet esse concubinatus notarius.*
- 48 *Judex secularis ut de concubinatu cognoscat, debet esse notarius.*
- 49 *Carceratio non potest habens salvum conductum à Principe.*
- 50 & 51. *Salvus conductus in epistola Principis habet vim legis.*
- 52 *Captus sub salvo conductu ita debet in pristinum relaxari, ut amplius capi non possit.*
- 53 *Captus in Ecclesia ita debet relaxari, ut iterum capi non possit.*
- 54 *Relaxare obligatus debet captum ponere extra suum territorium in loco quo capi non possit.*
- 55 *Ei ut difficulter sit ejus perfecatio.*
- 56 & 58. *Salvus conductus infringitur per novum delictum, & etiam respectu antiqui.*
- 57 *Principes iatis offendit per delictum.*
- 59 *Clericus incarcari non potest pro debito civili.*
- 60 *Secundum magis, & probabiliter communem.*
- 61 *Clerici non convenienter, ultra quam facere possit.*
- 62 *Clericus paupser nec carcereatur, nec bonis cedere cogitur sed cautionem juratoriam praestat.*
- 63 *Fruclus beneficii sequestrantur ob debitum clerici, ut satisfiant creditores ad congrua praestanda clericu.*
- 64 *Ludovicus Gomez opiniō reprobatur.*
- 65 *Clericus obligatus in forma Camera, an possit licita pro debito incarcari.*
- 66 *Clericus ut gaudeat privilegio C. Odoardus, debet esse in sacris, aut altari, eu ministerio Ecclesie deserviens.*
- 67 *Clericus pro debito ante ordinum susceptionem an possit carcereari.*
- 68 *Clericus etiam in sacris pro debito potest capi, si subi- fu fuga suspicio, & expatriat res suas.*
- 69 *Clericus ut redditus depositum possit incarcari.*
- 70 *Clericus iuste capitur pro debito ex delicto etiam ci- viliter tractato.*
- 71 *Clericum conductorem Regii vecligalis possit carcera- ri, & in carcere seculari.*
- 72 *Monachus pro debito civili capi non potest.*

168 De Regia Protect. vi oppress. appell.

- 73 Et quid quando ingressus sit religiosum in fraudem creditorum, vel post eius capturam, vel postquam jam petita sit in eam executio, remissive.
- 74 & 75. Advocatus Licensiatus, Doctor aut etiam Baccalaureus pro debito civili possit incarcaturi.
- 76 & 77. Et in Dolorre, qui nec legi, nec advocationis officium exercet.
- 78 Tutor pro debito sui pupilli capi non potest.
- 79 Tutor capi potest pro debito pupilli, si nolit exhibere illius bona, ut fiat executio.
- 80 Pupillus pro debito non potest carcerari.
- 81 & 82. Minos viginti quinque annis pubes an pro debito possit capi.
- 83 Mulier pro debito merè civili non carceratur.
- 84 Mulier capi non potest pro debito publico, aut fiscalis.
- 85 Mulier succedens laico pro debito fiscali an capi possit remissive.
- 86 Mulier ratione tutela incarcatur non potest.
- 87 Mulier pro debito deficiente ex delicto capi potest.
- 88 & 89. Mulier meretriz & personaliter in iudicio compareat, & pro debito carceratur, & quidam metrictice maritata.
- 90 Mulier non cogitur personaliter in iudicio compareare, sed per Procuratorem.
- 91 Et quid quando iudicium abque illa exerceri non potest.
- 92 Mulier pro ferendo testimonio in causa criminali personaliter comparare cogi potest.
- 93 Capi non possunt, qui inviti non vocantur in iudicio; & quales sint.
- 94 Capi non possunt, qui ultra quam facere possint, non tenentur.
- 95 Capi non possunt pro debito, qui per infortunium, naufragium seu incendium bona sua amiserunt.
- 96 Rusticus quo tempore capi non possit.
- 97 Nobilis pro arte alieno non incarcatur.
- 98 Nobilis conductor vel ligalis pro debito carceratur.
- 99 & 100. Carcerari non debet graviter infirmus, etiam pro delicto, etiam pro debito civili.
- 101 Vulneratus non carceratur, sed præstet fidejussiones, alias custodias eti opposit judex suis expensis.
- 102 Incarcerari nequit die feriato ob honorem Dei pro debito civili, & quando pro delicto, seq.
- 103 Debitor suspectus de sua carcerari potest.
- 104 Hæres durante tempore conficiendi inventarium capi non potest, qui ultra inventarium teneat, si bona in eo contenta abscondit, ibidem.
- 105 Hæres obligatione quoad factum personale, quætabebatur defunctus, capi non potest.
- 106 Debitor habens literas dilatorias à partibus, vel à iudice, intra illum terminum capi non potest.
- 107 Dilatio & mora à judece quando debitor dari possit.
- 108 & 109. Literarum dilatoriarum debitöribus concessarum qualis sit effectus.
- 110 Creditorum major pars si inducias det debitori, interim non carceratur.
- 111 Litera dilatoria generalis an intelligentur in debito jurato, & debitis fiscalibus, & debitis privilegiatis & an extendantur ad fidejussiones affidati, remissive.
- 112 Confugiens ad locum, quo iure, vel consuetudine capi non potest, relaxandus est.
- 113 Captus in Ecclesia eidem relaxatus restitutus, ibid. Ab Ecclesia extrahens delinquentes publice excommunicatur, & omnia restituere tenetur, & vim facere declarat Senatus, ibid.
- 114 Clericus ab Ecclesia invitius extrabi non potest, sicut nec laicus.
- 115 Ab Ecclesia invitius particulari ratione extrabi, & capi possunt, remissive.
- 117 Immunitate Ecclesia sententia non gaudentes si appellant ab extractione, vim non fieri, decernit Senatus.
- 118 Captus in Ecclesia an sit detinendus in carcere, interim autem quæstio super restitutio ad illæ, decidatur.
- 119 Immunitate Ecclesia an invitis rectoribus ejus possit aliquis renuntiare.
- 120 & 121. Carceratio dicitur injusta si fiat in carcere obscuro, & atra & quando ita dicatur.
- Carceres subterranei dicti, Suctanos ob que, & quando sim prohibiti, ibid.
- 122 Carcer ita esse debet, ut carceratus panam non patiat.
- 123 Carceratus quando possit detineri in vinculis simul.
- 124 Salvo conductus quando tempore, & locis duret.
- 125 Carceratio injusta dicitur ratione ordinis non servatis.
- 126 Causa civilis a captus aincipi non potest, nisi debetum sit ex re iudicata.
- 127 Capturam pro debito debet procedere citatio, cause cognitio, & sententia translatam in rem iudicatam. Ante capturam quod non est delictum, non potest deduci ad eum iustificationem, ibid.
- 128 Debitor captus omnius iurius ordine an sit relaxandus, si vere debitor appareat.
- 129 & 130. Carceratus pro debito falso, an possit pro verbis detineri.
- 131 Debitor ex publico instrumento non carceratur, nisi habeat clausulum garantiam, & sit liquidum.
- 132 Capturam debent procedere legitima indicia.
- 133 Indicia ad capturam qualia legitima sint.
- 134 Indicia arbitrium circa capturam debet subiacere iurius regulis.
- 135 Captura ante informationem, & testimoniū receptionem in scriptis, est iniusta, & seq.
- 137 Ad capturam in delictis gravibus, & panam corporis afflictivam habentibus levia indicia sufficiunt.
- 138 Informatione non recepta in scriptis, sed extrajudiciali, non potest iniquilibet delictu ad capturam procedi.
- 139 Nisi tribus concurrentibus, quia tunc cum extrajudicali informatione capi potest delinquens.
- 140 Quod procedit, si procedatur ex officio, fecit si procedatur ex querela partis, nisi duoc tunc concuerunt.
- 141 Confusio vulnerati graviter quando sufficient ad capturam delinquens.
- 142 Captus pro uno debito, quando possit pro alio recom mendari.
- 143 Obligatus realiter dumtaxat non tamen personaliter, carcerari non potest, & seqq.
- 144 & 145. Hypothecans pro alio rem suam, & non personaliter, dicitur debitor respetu rei exhibita tantum.
- 146 & 147. Adiutor personalis limitata ad capturam non extinditur.
- 148 Praxis hodierna tablionum, y me obligo con mi persona biens, unde ortum habuit.
- 149 Casus de facto referunt, quod executor sententia, quæ dicibatur, capi bona processit ad capturam per iure, & vim facere decrevit Senatus aditus per viam violente.
- 150 Obligatus realiter tantum tunc capi potest, si bona desideri possidere dolose.
- 151 Ita si rem attripi, vel consumpti.
- 152 Carceratio injusta dicitur ratione rei, & causa.
- 153 Captus pro delicto non insigente panam corporalem, relaxandus est sub fidejussione oblatu.
- 154 Aliud appellatione est deferendum decernit Senatus aditus per viam violentie.
- 155 & 156. Clericus captus pro delicto non insigente panam corporalem sub fidejussione relaxatur.
- 157 Captus pro delicto merente panam corporis afflictivam etiam sub fidejussione relaxatur.
- 158 Quod etiam obtinet in clericis.
- 159 Delictum enorme in clero quale dicitur.
- 160 Clericus non relaxatur sub fidejussionibus, ubi habet locum de professionis panam.

Clericus

Pars II. Cap. IV.

169

- 161 & 162. Clericus captus non relaxatur, si crimen habeat pro sam corporalem, vel delictum sit grave.
- 163 Clericus non relaxatur captus pro delicto, in quo jure civili etiam sub fidejussionibus non relaxatur.
- 164 Captus pro delicto, quo est appositum exilium, an sit relaxandus.
- Qui teneant partem negativam, ibid.
- 165 Panam exilii esse corporis afflictivam, qui teneant.
- 166 & 167. Et quid iure regio, & canonico servandum.
- 168 Captus pro delicto, cui opponitur panam indignationis Principi, an sit sub fidejussionibus relaxandus.
- 169 Captus pro delicto exigente panam palinodia, non est sub fidejussionibus relaxandus.
- 170 Palinodia pena non potest exequi in absentem, sed in personam.
- 171 Palinodia pena clericus sicu nec nobilis non plebitur.
- 172 Causa omnis tangens famam dicitur gravis.
- Palinodia pena est infamatoria, ibid.
- 173 Indictatus ad torturam fœsi in criminalibus, fœsi in criminalibus non est sub fidejussionibus relaxandus.
- 174 & 175. Tortura quando potest dari ad erudiendam veritatem à testibus etiam in causa pecuniaria, carceratus non est sub fidejussionibus relaxandus.
- 176 Carceratus pro crimine falsi, etiam ubi est pena pecuniaria, non relaxatur sub fidejussionibus, & quid de jure canonico.
- 177 Captus in flagranti, etiam ubi pena est pecuniaria, non relaxatur sub fidejussionibus.
- 178 Et quid in reperto de nocte cum armis.
- 179 Confusus delictum etiam in pena pecuniaria an relaxetur sub fidejussionibus.
- 180 Et quid in jolo concilio, licet non sit confessus.
- 181 Condemnatus reus non relaxatur sub fidejussionibus, sed deposito liberatur.
- 182 Condemnatus ad rem, vel possessionem tradendam, non liberatur præstando fidejussiones.
- 183 & 184. Condemnatus ad pecuniariam appellans relaxatur, si deponat pecuniariam.
- 185 Condemnatus ad panam pecuniariam appellans quando sub fidejussione, aut deposito sit relaxandus hodie ex Bulla Pii V.
- 186 Captus non relaxatur sub fidejussionibus, quando causa in termino est determinationis, si hoc usque de tulit fidejussiones præstare.
- 187 Captus etiam pro delicto corporis panam afflictivam merente relaxatur post conclusionem, si ex actis appearat de eis innocentia.
- 188 Reus sine fidejussionibus relaxatum tempore ferenda sententia potest judece in carcerem revocare.
- 189 Carteri se offerens an debeat sub fidejussionibus relaxari.
- 190 191 & 192. Panam corporalis quando veniat in delictum pecuniaria, an reus sit sub fidejussionibus relaxandus.
- 193 Panam ubi relata est arbitrio judicis, an captus sub fidejussionibus sit relaxandus, & quando non.
- 194 Reus confugiens à carcere non est sub fidejussionibus relaxandus, etiam ubi alius relaxaretur.
- 195 Aufugiens ad superiorum non dicitur carcere, homagium, aut iuramentum frangere, quia talis fuga non est punibilius.
- 196 Illustris etiam in quolibet delicto, vel multum dives, & alius nobilis, quando sit relaxandus sub fidejussionibus, vel custodibus, vel domus, palatium, civitas pro carcere sit assignanda, vel quando sub iuratoria cauzione, remissive.
- 197 & 198. Captus quando sit relaxandus sub fidejussionibus commentariensis, remissive, ubi de praxi.
- 199 & 200. Debitor adiudicendus creditoris torque ferre, an sit sub fidejussionibus relaxandus.
- Captus pro delicto capi commissio, an relaxandus sub Salgado de Protec. Reg.
- fidejussionibus, ibid.
- 201 Panam verborum aut fustigationis an permitat relaxatum sub fidejussionibus, & seq.
- 202 Infamia sola de per je non admittitur relaxationem fidejussionibus.
- 203 Panam dicta de vergenza, est corporis afflictiva.
- 204 Panam mitra, quem solet apponere judece Ecclesiasticus, est corporis afflictiva.
- 205 Panam perpetui carceris dicitur corporis afflictiva, & an de jure civili, an Regio imponi posse.
- 206 Panam carceris, quibus casibus jure Regio imponi potest.
- 207 Panam carceris quando imponitur sub fidejussionibus, reus non relaxatur.
- 208 Panam cædantis ferri appositionis apponenda secundum nubens vivente uxore relaxatur sub fidejussionibus.
- 209 Et bac panam iure canonico locum habet.
- 210 Judece Ecclesiasticus panam infligentem membris multilationem, vel languinem, non potest imponere, aliam tamen panam corporalem bene imponere quid. Fustigationis panam imponit judece Ecclesiasticus, ibid.
- 211 Exilii panam judece Ecclesiasticus imponit. Item derelictionis in monasterium, ibid.
- Item, & perperu carceris, & de aliis, ibid.
- 212 Panam suspensio ab officio, seu beneficio non admittit relaxationem sub fidejussionibus.
- 213 Carceratio etiam pro delicto corporis panam afflictivam merente relaxatur, si sit graviter infirmus, & commodi in carcere non quid curari.
- 214 Et quando scius.
- 215 & 216. Et quid si infirmus non habet fidejussiones, vel minus idoneos, & si incarcatur pro delicto civili.
- 217 Fidejussiones sub quibus sit carceratus relaxandus, obligandi erunt representare reum, stando juri, ac iudicato foliando.
- 218 Fidejussiones ad relaxationem ob innocentiam, de qua conflat, sufficit obligari de representando.
- 219 Fidejussionem, si reus non inventat, & pignus offert, est audiendum, cum melius consilatur fisco.
- 220 Fidejussiones si non inventat carceratus, non relaxatur.
- 221 Fidejussiones dandi sunt in loco iudicij, nisi ibi non reparet, quia alii recipiuntur, dummodo in loco subiecto iudicij.
- 222 Fidejussiones non habens, quando sub cautione iuratoria relaxatur reus de consuetudine.
- 223 Relaxatus à judece simpliciter dicens sub fidejussionibus, ad quid sit teneatur.
- 224 Fidejussiones, si non recipiantur, tabellio & judece quando parvi teneatur ad interesse.
- 225 Fidejussiones non potest obligari pro pena corporali, quia non est dominus membrorum suorum.
- 226 Reus eadem causa, quia in prima instantia non relaxatur, vel relaxatus sub fidejussionibus, pariter, & in secunda, & ulterioribus.
- 227 Carteratio, ubi à jure admittitur, appellatio licita non est.
- 228 Appellatio ab iusta incarceratione quandocumque etiam post decendum admittitur.
- 229 Carteratio, cum quicunque graviter, semper carceratus dicitur esse intra decadendum.
- 230 & 231. Carteratione ex eadem causa, & ab eodem iudice, non nisi semel licet appellare.
- 232 Carteratio esse legitime, ubi est declaratum, debet carceratus appellare hac declaratione infra decē dies.
- 233 & 234. Carteratus in appellatione à carceratione iusta in una causa, si succumbat, poterit postea ex alia appellare, iterum ab ipsa carceratione.
- 235 Relaxatus sub fidejussionibus de solvendo, vel redendum ad carcere, non appellat à carceratione.
- 236 Carteratus pro causa sui natura inappellabili, ut pro executione rei iudicata, non potest appellare.

P

170 De Regia Protect. vi oppress. appell.

- 237 A carceratione appellans post decem dies debet allegare causam gravaminis de præsenz non de præterita.
 238 Relaxatio carceris an suspendatur per appellationem.
 239 Contrariorum eadem est dispositio.
 240 Carceratio non suspenditur per appellationem à reo interpositum.
 241 Ius idem est in actu confiando quod in defraundo.
 242 A relaxation excommunicationis non licet appellare.
 243 Relaxationem carceris suspendi per appellationem, in omnium fieri declarandum, defenditur.
 244 Ab articulo prejudiciali causa principalis licita est appellatio.
 Prohibitum qui dicit appellationem tenetur probare, sibi.
 245 Carceratio justa à principio, pariter & in causa appellations ab ea.
 246 Relaxationis carceris revocatio per superiorum fuisse illusoria, si relaxatus reus fuerit, appellatione pendente, & aufugiet.
 247 Ratio qua vincit regulam contraria, multo fortius eam, que pro ratione facit.
 248 Ratio prohibiti appellationem à capture durat, & in eius relaxatione.
 249 & 250 Excommunicationis absolutio non suspenditur per appellationem, quia periculum ei in morte, carceris autem relaxatio trahit periculum in fætinatione.
 251 A relaxatione carceris appellationem nisi deferat judecere vim facere, decernit Senatus.
 252 Quæ doctrina limitatur in relaxatione carceris, facta per supremum tribunalium, quæ non suspenditur per appellationem.
 Relaxatio rei ob innocentiam non suspendatur per appellationem.
 254 Decretum Senatus, quæ vim fieri decernitur ob non delata appellatione, in iusta carceratione, an arrestum judicem & simul relaxare reum à carceribus.
 255 Appellatio à mandato de capiendo non suspendit capturam faciendam.
 256 Capture post appellationem à mandato de carcerando tendit in facilitatem cause expeditionem.
 257 Gestum in faciliorum causa expeditionem non venit ut attentatum revocandum.
 258 A carceratione iusta appellationi deferendum decernit declaratio Cardinalium, reo tamen interim manente in carcere judicis inferioris.
 259 Appellatio à carceratione jam facta illam non redit attenuatam, nec ea pendente reus relaxatur.
 260 Condemnatio jam, an & quando est relaxandus appellans.
 261 Natura appellationis est omnia in praesenti statu conservare.
 262 Gestum præcedens appellationem, & ejus tempus ad appellandum, non dicitur attentatum.
 263 Relaxatio carceris appellatione pendente est attentatum.
 264 Provisio Regia, & ejus decretum non comprehendit in reponitur, nisi attentata iustæ facta.
 265. 266 & 267. Carceratus appellans si virtute Regii decreti relaxaretur, interim de nibus seruiret deferre, & cum appellatione gramine cessante evanescat, & se nibil superiori relinquere cognoscendum.
 268 & 269. Gravaminis cognitio, & revocatio persiguit superiori Ecclesiastico, non autem Senatus Regio, cui tamum spectat determinatio super vi, & de latione.

Cum ille, sepulchrum vivorum, qui in omnibus mortui videntur, consummato bonorum, consolatio inimicorum, & experientia amicorum, species mortis, mortis similitudo, malitia mortis, purgatorium hujus vite, & locus mortis, carcer, tum propter privationem conver-

Pars II. Cap. IV.

171

- ratione ordinis non servati, aut ratione cause, & rei, de qua agitur: quorum vera, & exacta cognitio tibi advocate, & honorem, & lucrum, hoc in ministerio nostro degenti in tribunib; supræmè prestat. In priori agitur, quod primum dicuntur iusti in carcer, sive in eo detentio ratione jurisdictionis, & sic ille, qui non habet jurisdictionem, vel eam habet, sed est incompetens iudex, carcerare non potest; quod si fecerit, carceratio ab ipso decreta, & invalida, & iusta reputabitur; ita consulunt Bald. conj. 285. vol. 1. col. 1. & consil. 18. col. 4. & in c. cau. matrimoniis, circa fin. de off. delegato. Prosper. Farin. in praxi crim. lib. 2. q. 27. n. 3. ad eum ut faciens carcerare aliquem per judicem incompetenter, perdat causam, secundum Paridem de Puteo in tract. syndic. verbo capturac. 5. n. 6. fol. 128. Socinum cons. 99. col. 2. vol. 3. Decianum cons. 75. col. fin. Ananiam cons. 55. col. 2. & ibi Bolognini. Doctores Curt. Jumi. Purp. & Jacob. de Georgio. In l. magistratibus, & in l. cuius iuris dictio ff. de jurisdictione. omni jud. Curia in tract. de sequestr. q. 27. Ias. in 9. 1. n. 95. int. de actionibus, & in l. 1. col. 6. in fin. vers. nota tamen diligenter, si de jurisdicione jud. Roch. Curt. in c. at si clericis in 3. nota de judi. Roland. consil. 65. n. 6. vers. scilicet fed primis non oblat. vol. 3. que communis opinio est secundum Bonacolum, & de qua tenetur in 1. p. statutum communis. opinio vers. captura ad hos, in fin. pag. 19. colum. 2. secundum quorum intelligentiam, & doctrinam appellationem justam esse constitutam, vimque fieri a non deferente, eu quod detinenti iusta est.
- 9 Quæ tamen regula licet in se vera sit, non tamen ita procedit, quando judex incompetens aliquem carcerat, non ad effectum cognoscendi de ipsa causa, sed ad remittendum captum suo judicis competenti, quo causa, cum nec possit de incompetenti judicis allegari, & opponi iusta merito dicitur carceratio, ut notat Bart. in d. l. magistratibus, 1. q. receptus communiter ibi cæteris Doctores, qui dicit municipales magistratus non habentes potestem cognoscendi causas maiores, in quibus corporis, ac languoris poena imponitur de jure, posse delinquentes etiam majori, & corporali poena dignos incarcere, & ad majorem remittere judicem, text. in 9. judicem, in aut. defensoribus civi. collatione 3. qui 11 quanvis loquatur in defensoribus generaliter, intelligendum tamen est in omnibus iudicibus, tenet B. in d. l. magistratibus, ubi Purp. n. 8. & 9. qui amplius etiam si non sit periculum in mora, ff. de jurisdictione omnium jud. idem B. in l. si quis in servitio, ff. de fortis, per l. fin. ff. de off. profecti vigilum, Boërius d. decis. 15. n. 34. ad medium, vers. & sic Dominus de Castellario, Prosper. Farin. in 3. tomo præl. criminis. q. 27. n. 5. ubi adiicit simile de judice facilius carcerare clericum deprehensionem in flagrati, scilicet, vel causa proxima ad effectum illum remittendi ad judicem suum Ecclesiasticum, de quo per ipsum in 1. tomo, q. 8. à n. 11. & Bobad. in Polit. l. 2. c. & 12. si non sit periculum in mora, ff. de jurisdictione omnium jud. Diaz in regula 179. incipit delegatus inferioris. Villalobos in communis opin. litera D. p. 218. incipit delegatus inferioris à parte, num. 27. Quod limitat ex alisis ibi, nisi timetur de fuga, idem tenet Bonacola commun. opin. 1. p. fol. 18. vers. 2. incipit, c. non potest facere quilibet delegatus, &c.
- Quam quidem doctrinam ex eo fundant Doctores 21 prædicti, & dicendi quod cum carceratio dicatur regulariter iusta, si fiat judicis mandato non habentis merum imperium, & non existentes in majori magistratu, sed simplicem tantum jurisdictionem habentis, ut tenui Paul. de Castro in l. cuius proponas. C. de bonis author. judi. possid. quem lequitur Hippolytus de Marci. in tract. criminis. q. attingam. num. 77. & in tract. de bannitis, in verbo capturac. 5. ubi allegat. text. in l. 2. ff. de orig. juris, & Doctores in l. imperium, ff. de jur. omni. judi. ubi late hanc materialiter, & differentiam jurisdictionum, præcipue meri imperii adducunt Boërius d. decis. 15. sub n. 34. referens Purp. in d. l. imperium, n. 226. facereque dicit text. in 12. l. ff. secundum ultimam lecturam glossa, ff. de judicis. Conrad. in d. præl. tit. de captura, n. 1. vers. n. 2. dubium erit. fol. 268. ubi declarat Decianus in tract. criminis. 2. lib. 7. c. 10. n. 23. & cum delegatus non habet, nec habere potest prædictum merum imperium, de cuius 22 genere est citatio realis, seu personalis, qualis est carceratio, secundum Doctores relatos, merito talem incarcerationem a simili judice factam, indebitam esse ob defectum jurisdictionis, proficitur communis, & extensit, five ante litio contestationem, five post, eidem Doctores, præcipue Jaf. & Villalobos ibi.
- Quæ doctrina sic simpliciter, & indistinctè accepta, nihil mirum, ut intellectum obscurum reddat, si quidem videmus paucum, delegatos cognoscere de aliis 23 quibus criminibus, delinquenteque detrudere in carcere. Quam difficultatem ut evites, dicendum est; quod Princeps absque dubio potest causas meri, & mixti imperii, delegare indistinctè, l. 1. & ibi gloss. & DD. Salgado de Prote. Reg. C. qui

C. qui pro sua jurisdictione, & exiam Jal. in l. i. in princ. ff. de offic. ejus cui, & DD in Imperium. ff. de jurid. omni jud. & in c. quod jedem, de off. ordinari. ubi per altos Abb. n. 8. & Jal. in d. l. i. in prin. ff. de offic. ejus, disputant, & delegatus principis possit has causas subdelegare, quod hoc ueroque jure, civili autem, ex modis, quibus Bartol. divisit merum imperium in Imper. & ubi Jalón, & alii, Abb. in d. c. quod sedem, n. 5. verific. tertia regula, nempe in imperium maximum, secundum, merum imperium minus, tertium, merum in perium magnum, quartum, merum imperium parvum, quintum, merum in perium minus, sextum, minimum imperium, quorum omnium 24 exempla ibi exacte videre poteris, & ista duo ultima possunt delegare judices inferiores a Princeps etiam de jure civili, prout est merum imperium minus, quod est modica coercitio competens cuiuslibet magistratui, id est cuiuslibet habent ordinariis jurisdictionem, quia iurisdictionis finis modica coercitio nulla est, l. magistratibus, ff. de jurisd. omni jud. l. s. ff. de offic. ejus, ex literis de offic. deleg. & pectoris, eodem it. Unde eo ipso, quod 25 quis recipit potestem ordinariam, vel delegatam, habet hanc modicam coercitionem. Alterum est merum imperium minimum, quod consistit in leviter multarum, vide fuit omnino infiniti autores, quos in comprobationem adducit Propter Farinac. in 3. tomo graxi cri. ju. 27. n. ubi etiam agit, quando quis incidat, vel non in peccatum privati carceris, de quo non curio, quia noslitem, & intentionem nihil tangit.

Deinde impensa dicitur carceratio indebita, & injusta, si sit a privato facto, de qua regula, & limitationibus, vide fuit omnino infiniti autores, quos in comprobationem adducit Propter Farinac. in 3. tomo graxi cri. ju. 27. n. ubi etiam agit, quando quis incidat, vel non in peccatum privati carceris, de quo non curio, quia noslitem, & intentionem nihil tangit.

26 Rursus dicitur carceratio indebita, & injusta, si sit a magistratu, sicut delegabili de jure civili, ut in d. l. i. ff. de offic. ejus, superiora autem communiter tenent Doctorates, quod non sunt delegabili de jure civili propter gravitatem praedictarum, nisi propter necessariam absentiam, de quo latet in d. l. i. & in aubent. decollatio. §. ad huc, & ubi supra locis jam relatis, de qua materia vide re lice aliquantulum remissive per Covar. lib. 3. var. cap. 20. num. 1.

27 De jure autem Canonico causa meri, & mixtum imperium delegari possunt etiam per inferiores a Papa, unde Archiepiscopi, Episcopi, & alii Praetali, & judices Ecclesiastici merum, & mixtum imperium habentes, poterunt illa alteri committire, & delegate, sicut afferunt glossa in c. Archiepiscopatu, de ratiopibus, gl. in d. c. q. sedem, item glossa in c. prouerbiis, 95. de quartum sententiarum communem effi satent Panorm. Imola, & Alciatus num. 76. in d. c. quod sedem, & juniores in d. l. i. praeferunt Cunius Junor n. 26. Alex. Jaf. Pup. n. 492. & Jacob de Nigris colm. 13. citantes text. in d. c. in Archiepiscopatu de ratiopibus text. in c. aqua de conservatione Ecclesiae, vel alia, c. vel in clem. vel in d. elem. l. §. 1. de huc, c. lices. de offic. vicarii, cap. cism opus de offic. ord. in 6. quibus iuribus diligenter curat respondere Cov. ubi proxime, quam opinionem communem praedictam nec ei placere, nec duplice videtur, sed in ejus resolutio ne, & electione tepidum effe.

28 Igitur hac diffinitione supposita, secundum eam intelligenda est, & reducenda conclusio, absolutè relata supra nempe: delegatur non posse aliquem carcerare, cum non habeat, nec posse merum imperium; ut procedat iure civili, cum suis tamen limitationibus, nempe absentia, & quo causa causa meri imperii delegantur ex dd. Doctoribus ubi proxime, iure autem Canonico indistincte non procedit, attente communis opinione, iuxta quam merum imperium utique delegatur, & ideo si eo iure Ecclesiastico committatur, vel delegatur causa aliqua criminalis, cui lex permittit carcerationem, ab ipsa appellatio emissa injusta, & frivola reputanda est in Senatu, quo vim haud fieri, cauansque 29 iudicii Ecclesiastici remittandam, declarandam esse, ius est, cum ius Canonicum, quo uti debet judex Ecclesiasticus, attendendum semper est per Senatum circa has oppressiones, & violentias tollendas, & levandas, ut supra, 1. part. 3. c. latius diximus, & probavimus, & melius supra c. 2. §. 3. per totum.

30 Quid autem dicendum est, quando sit vera resolutio

ad dicta. Innocent. in cap. cum sit generale, de foro. consil. Roma. consil. 208. hac interpretatio, in fin. Farin. d. quæst. 8. sub num. 86. Tusclus de conclus. 18. num. 10. tamen si a principio ex adverso ipsa qualitas negetur, 46 ad impedientiam jurisdictionem, debet saltum summa-ri; plenè tamen probari, & de ea confitare, secundum communem Doctorum opinionem, de qua testatur Joannes Garcia de nobilitate, d. gloss. 9. n. 32. in fin. & num. 53. verificulo sexto conclusio, & Bobadilla ubi proxime. d. n. 167. quod dupliciter accidere potest: vel ut sibi deferat appellationem a tali incarceratione proposito, quem emittere legiū posse arbitrio, tum propter ea, quæ diximus supra, ad princ. hujus §. ex decisione. Rotar. de declaratione Cardinalium ibi relatis, permettentibus appellationem ad injusta carceratione, ut ista est, tum etiam ex his, quæ inferioris dicenda sunt, circa il- 47 lam partem de carceratione facta non servato ordine, quo cauus derendum esse tribunal dicat.

40 Aliam etiam viam potest accedere captus, quæ sibi praeflantius confluenter, nempe, petendo actum, sive decre- 48 tum laicorum, quod vocant pragmatici, auto de lego, & tunc vim fieri declarant Senatori, remittentique causam, & captum ad suum judicem competentem, de ipso carcerato valentem cognoscere, vel etiam multitudinis retenetur apud ipsumlum tribunal, si causa talis est, in qua incompetens Ecclesiasticus judex est omni, vel est mixti fori, sed tamen provenit a judice laico, secundum ea, quæ latè dicit cum pluribus Bobad. ubi supra, num. 163. cum tribus sequentibus. Si vero causa carcerationis est omnino Ecclesiastica, vel mixti fori, & non praeventa à judice laico, tunc à tali capture facta sine auxilio brachii secularis, appellationi emissa delatione attributae decretum, sive actum tribunalis, ut supra diximus.

41 Similiter dicitur injusta, & indebita carceratio fa- 49 cta a judice, & habente jurisdictionem, ea tamen fundata super aliquam qualitate putâ, notorietaete, manifesto, & similibus, si prius de ipsa qualitate non conflit, saltum per informationem summariam: carceratio facta non tenet, etiam aliis de ipso delicto confit, deficiente tamen ejus qualitate, tanquam fundamenta sua jurisdictionis: nam regula generalis est, quod jurisdictione fundata in aliqua qualitate, ipsa non appetit, evanescit, quod quidem late examinat, mulius relatis, Abb. in cap. si clericus, de fore competente, & melius plures opiniones diversas, & contrarias refert Marianus Socini, ibi, verificulo circa undecimum articulum, de quo similiter in rubr. &c. per multas columnas, qualitas enim, que jurisdictionem defert, ante omnia dicuti & probari debet, l. 2. sed si dubitatur, si de judicis, l. si quis aliena, cod. it. l. §. ai prator, ff. ne quid in flumine publ. l. prator, ff. docere ff. de vi bonoru rapt. Bart. in multum ff. de cond. & demonstr. & in l. si finita, §. Julianus, ff. de damno infelicit, Paris de Put. de syndic. §. judices paras, column. 4. verificulo semper, n. 12. cum alia relatis per Andreum Guili. in tract. de pace publ. cap. 12. n. 12. & sequentibus, lib. 1. Propter Farinac. tom. 1. question. 8. num. 86. & quæst. 11. num. 87. & consil. 10. num. 26. Lapom alleg. 59. num. 3. verificulo item Innocent. Vant. de nullitate sentent. de defecitu juris, num. 53. multa con- 50 gemitus Cardin. Tulc. prædict. conclusionum tom. 6. litera Q. conclus. 18. à num. 1.

42 Et licet ad tribuendum jurisdictionis exercitum, sa- 51 sit, quod in libello deducatur qualitas jurisdictionis attribuens (licet de eius veritate dubitari possit, prout notat Antonius de Butrio in cap. ceterum, verificulo ad glossam, de judicis, quem sequitur Millius in repertorio, verbo judex qui vult procedere, Lopus dicta alleg. 59. in Dei nomine, verific. quarti, & alleg. 65. incipiunt nunquid, post prim. Angel. consil. 6. incipiunt dictum statutum, nu. 1. Anton. de But. in cap. si clericus laicum, num. 3. de fore competent. & ibi Abb. nu. 12. verificulo redeo Salgade de Projct. Reg.

incarceratus est, non solum relaxari debet, & ad pristinam libertatem reduci; sed etiam talius relaxari, ut capi iterum non possit, aliter namque non dicitur liberatus, nec relaxatus, ut tenet Bart. in l. i. §. omnia, ff. de acquir. rerum domi. quem allegat Matfi. in tractatu de bannitis, in verbo capi. n. 7. versiculo nec poterit capi, ubi interf. ad captum in Ecclesi. qui debuit relaxati tanquam non bene captus, quod relaxatus non poterit iterum capi, & nos dicimus infra, hoc in cap. circa carcerationem iustitiae ratione loci; idem Bart. in l. i. per illum textum versiculo venio ad veritatem venientes, &c. de navicula lib. 11. Archidia. in cap. major. 1. §. 4. 54. Felin. in cap. ego N. columna fin. versiculo item interf. de jure, dicit etiam Gui. in tractatu de criminis lese maiestatis, lib. 1. titulo qualiter, & quibus crimen lese maiestatis committatur. qu. 10. n. 27. rationem reddentes, quoniam, qui tenetur aliquem relaxare, sed ad pristinam libertatem restituere, non dicitur obligationi satisfactio: nisi illum non solum relaxaret, sed etiam eum faciat conducere extra suum territorium, ad locum, quod ibi possit leseflare, ut per Abb. & alios in cap. accessori. n. 3. nota. & in gl. extra de procurato. Cagnol. in leg. libertatis, n. 3. ff. de regul. iur. Franc. Hercul. in tract. de caecitatis, de non offen. c. 37. 7. rubr. de salvo conducto. n. 34. Brana. deci. Economiensi in 11. q. 4. qu. priu. rubr. miles an accedit. 55. boni n. 39. in l. ante quo tenet Paris de Put. in tract. de fundica. verbo caput. a. cap. 4. n. 3. ubi dicit quod indebitus captus, debet taliter relaxari, ut difficil est eus persecutio, secundum Battolum in leg. naturaliter, in princ. ff. de acquir. rerum domi. & in leg. qui nec ff. de verb. significat idem Partis de Put. verbo salvo conductus. cap. 1. post. n. 1. & faciunt que dicit Farin. ubi suprad. q. 35. in 2. ampliat. num. 5.

56 Hac tamen, que diximus de salvo conducto observando, non habet locum, non solum in delictis futuris, quibus commissi, de novo infringitur salvis conductus, non solum ad ipsa delicta noverit perpetrata, verum etiam, ad delicta antiqua quorum salvis conductus conceditur, non tenetur observari, quoniam salvis conductus habet tacitum conditionem in se, nisi affectatus concedentem offendit, vel alias offendit, causam praebuerit, leg. quer. §. interlocutoriam, ff. locui, I. quid ergo, si bare, ff. de leg. i. tradit. Magal. in tract. de salvo conduct. in 2. p. col. 4. vers. fed hoc limitatus. Menoch. conf. 244. n. 3. & 38. seq. vol. 3. Angelus de malef. in verbo quodam fama publica, &c. n. 68. in fin. 63. Romanus in l. possideri. §. si seruus, fatus autem dicitur offendit pro delicto commissum ab affectato, cum per delictum offendit Princeps, & Republica. leg. si quis ingenium, §. in civilibus ff. de capiitor, & possimini rever. l. ita vulneratum, ff. de leg. Aquil. ac 58 propterea capture hoc in casu iusta non dicitur, ex his que scripsi Hyppolyt. Rimi. in conf. 490. n. 24. vol. 5. ubi dicit, quod securitas semper in se tacitam habet conditionem, nisi per affectatum aliquid committatur, propter quod adversus eum lex permittat capturam, leg. qui servum, ubi B. & Jaf. in 2. nota ff. ad verborum obligat. Bursa. dict. conf. 345. n. 34. l. 4. Quintilia Mandu. in tract. commissi in tract. de signatura gra- 64. tie, rubr. de salvo conducto, ver. limita, quam ut veram contra alios resolvit Farin. 3. tom. crimin. c. 39. n. 54. & sequentibus, ubi plures alias limitationes prosequitur.

De indebita incarceratione persona.

59 Secundò, & principaliter dicitur indebita, & iusta incarceratione ratione personæ; scilicet, quando clericum pro debito civili à judice incarcerated contingit, quod non iure merito reprobatur ei, ut assertar. Anton. Burgosius conf. 41. incipi. fatis poto, &c. in fin. Regia. l. 118. ff. l. Roderi Xuarcez ad l. 1. lib. 2. fin. tit. de los Gobernadores, n. 1. & iure nostro Regio probari, clericu-

cum in ea apponatur specialiter, & huc ut possit obligatus carcari, & detineri, de quo pacto & quando de jure valeat, latè Massa, de obligat. camerale, part. 4. 6. quo infero, quod pro civili notat Joannes Andreas per textum ibi, in c. si clericum. de sent. excomm. lib. 6. dixit. communem Roderic. Xuarcez ubi proxime, qua. 6. col. 7. vers. idem dicendum erit Matfi. &c. hanc tam- men opinionem, clericum ob eum alienum capi non posse, etiam inopere sit, probat idem Matfi. in leg. con- sentaneum, column. 2. vers. predicta omnia fallunt. C. quo- modo, & quanto iudex, Nicol. Mili. in Reperto verbo cle- ricus, vers. 6. Doctores in c. dilectis de appell. post. glo. 2. ibi. Innoc. in c. u. fama, glo. 2. verbo prelatorum, de sen- tencia excom. Philippus Decius post. Perutinus in di- cit. cap. dilectis, n. 1. nota... Calderinus in c. 1. de off. ordina. Matfi. in tract. de bannitis, in verbo carcerari, n. 11. & in pract. §. attingam, n. 70. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 88. n. 3. & cum Jalone, Angelo & Caccialupo idem affirmat. Parlador. lib. 2. rerum, quoti. cap. fin. §. 7. part. §. 7. 60. n. 24. licet non desint contraria opinione fectiones, contra quos validis rationibus, & fundamentis de magis communis, magisque iuridica haec nostra testetur opinione, Baëga in inopere debitore creditori addicendo. c. 17. n. 2. fol. 199. col. 4.

Nam cùm clericis habeant privilegium à jure, ne 61. conveniri quæcum in plus, quam facere possint, gl. B. Jaf. col. 3. Ripa n. 7. §. in leg. miles, ff. de re iud. gl. in cap. studeat, 50. dif. Capella Thol. deci. 248. ubi Aufer. in addit. Felin. in cap. ciam ex offic. & reprobato Castrensis, & Matfi. contra. opin. hanc communem vocat, & defendit Covarr. lib. 2. variar. refol. cap. 1. n. 9. post. princ. Parlador. ubi proxime, Paz praxi, 2. tomo, 3. c. unicogn. 6. Gutierrez de iur. confr. 1. p. c. 17. n. 34. propterea si praedicti clericis pro debito civili convenientur, quod qui- dem haud solvere queunt, nec capiuntur, nec in carcerem mittuntur, nec coguntur bonus cedere, sed juratoria tantum cautio ab eisdem praestanda exigunt, ut id ipsum solvant, cùm ad pinguiorem dev. nerint fortunam, juxta textum exprefsum in cap. Odoardus, & ibi Abb. Immola. & Anch. de solut. & de hac etiam magis communis contra alios testatur idem Cov. loco proximè citato, sequitur Menoch. de arbit. casu 183. n. 29. lib. 2. Anton. Gomez. tomo 2. variar. c. 13. n. 18. in fin. idem testatur ex aliis Baëga ubi suprad. Ptole. & Farin. d. 3. tomo crim. q. 27. à n. 60. quin. 68 testatur de praxi, quod quando clericis convenientur pro debito civili, sequeruntur fructus beneficii, qui creditoribus assignantur usque ad debitam, & integram satisfactionem, reservata tamen eidem clericis congrua portio pro alimentis, & eius sufficiōne, habita confidatio- ne, ne egat, in opprobrium ordinis Ecclesiasticis mendicantem, per argumentum text. in cap. per- venit, extra. de fidei justo. allegans Aufer in addit. Ca- pellam Thol. dif. 245. quem sequuntur etiam Cov. ubi suprad. & Menoch. d. casu 183. n. 30. l. 1. si fugit judex Ecclesiasticus non deulerit appellatio ab hac in ulta detentio, in carcere, vim fieri notabilemque op- plementum declarabit tribunal, ut vides.

72

Hanc tamen verisimiliter resolutionem voluit limita- 64. r. Ludovicus Gomefius in compendio utriusque signatu- re, col. fin. affirmans clericum inopem, qui tribus len- tentiis conformibus fuerit solvere damnatum, non posse allegare beneficium clericis concessum, relatum ex dispositione c. Odoardus, atque etiam idipsum censet intelligendum, quoties iurejuranda solutionem clericis promisit, inò his casibus non ostendit præstatio privilegio carcari, & capi clericum posse, quem merito reprobant Cov. ubi suprad. 9. & Baëga n. 6. & 8. Farinac. num. 70. qui efficacem reditum pro sua opinione rationem contra Gomefius, licet Prosperus Farinac, ibi eam sequatur, tante obligatione camerale, cuius clauiliarum virtute posse capi clericum dicit, 65. cum

cum in ea apponatur specialiter, & huc ut possit obligatus carcari, & detineri, de quo pacto & quando de jure valeat, latè Massa, de obligat. camerale, part. 4. 6. quo infero, quod pro civili notat Joannes Andreas per textum ibi, in c. si clericum. de sent. excomm. lib. 6. dixit. communem Roderic. Xuarcez ubi proxime, qua. 6. col. 7. vers. idem dicendum erit Matfi. &c. hanc tam- men opinionem, clericum ob eum alienum capi non posse, etiam inopere sit, probat idem Matfi. in leg. con- sentaneum, column. 2. vers. predicta omnia fallunt. C. quo- modo, & quanto iudex, Nicol. Mili. in Reperto verbo cle- ricus, vers. 6. Doctores in c. dilectis de appell. post. glo. 2. ibi. Innoc. in c. u. fama, glo. 2. verbo prelatorum, de sen- tencia excom. Philippus Decius post. Perutinus in di- cit. cap. dilectis, n. 1. nota... Calderinus in c. 1. de off. ordina. Matfi. in tract. de bannitis, in verbo carcerari, n. 11. & in pract. §. attingam, n. 70. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 88. n. 3. & cum Jalone, Angelo & Caccialupo idem affirmat. Parlador. lib. 2. rerum, quoti. cap. fin. §. 7. part. §. 7. 60. n. 24. licet non desint contraria opinione fectiones, contra quos validis rationibus, & fundamentis de magis communis, magisque iuridica haec nostra testetur opinione, Baëga in inopere debitore creditori addicendo. c. 17. n. 2. fol. 199. col. 4.

66 Advertendum tamen est, hauc, quam suprad. firmavi regulam, nempe, clericum non incarcerated pro debito civili, nec tenetur ultra quæ facere possit, ex privilegio cap. Odoardus, de solutionibus, intelligendam esse, de- bere de clericis facias majoribus ordinibus initiato, vel altari, vel Ecclesiæ, proprio ministerio ferviente, non tamē de eo clericis, qui tantum minoribus est ordinibus initiatu, sic namque ut laicus defendit eti, quod hoc privilegium, ita docet Cov. var. refol. lib. 2. cap. 1. n. 9. vers. proprii quorum, Menoc. de arb. casu 183. in fin. 67. n. 30. lib. 2. Farinac. in d. qu. 27. n. 69. Baëga in d. c. 17. n. 20. & sequenti. Ubi etiam dici putat, an idem sit in debito contractu ante ordinum susceptionem, in quo plura cumulat.

Ego autem tunc consentiam, probaboque, clericum sacris mæbris ordinibus insignitum, ob eum alienum posse carcereis mancipari, etiam pro debito civili, quando subest suspicio de fuga, & exportat res suas, tunc etiam ex dolo capi poterit, ex Cov. ubi suprad. 68. Farin. Baëga, & alii supradicim, citatis, & Baptista Sanlev. in tract. de debito, suspitione, & fuga, ques. 6. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 69. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in cap. di- lectus, & ibi Abb. Philip. Franc. & Decius in 1. nota. 5. qua. 6. princ. immo etiam non effet suspicere de fuga sed tantum probaret ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia; delicto defecit, 71. 72. 73. vel quia contrahavit depositum, potest carcari, c. 1. deponit, & ibi doctores expolitores Matfi. singulari 60. incipi. nota quod clerici, latè Hippolyt. in pract. cri- 70. 70. min. §. attingam, n. 70. Burriga conf. 41. Boënius dec. 347. n. 11. vel etiam quando de delicto civiliter tractatur, nam & tunc justam, debitamque dici capturare, & de- tentiōnem in carcere, tradunt per textum in

176 De Regia Protect. vi oppress. appell.

- debet, quod etiam placuit Caccialup. in tract. de debi. fugit, q. 5. Mariano Socin. in rubr. de dilatio. s. p. qu. 20. Parlador. rerum quorid. l. 2. c. fin. quinta prat. §. 7. n. 15. ad quod reducenda sunt ea, quae dicit etiam Baęca ubi supra, n. 14. ver. ceterum quid quid de jure communis, & n. 16. qui hanc rem ampliat, & limitat.
- 83 Ratione personas dicetur etiam iusta, indebita carcera-⁹⁰ ri, & tunc illa carcerari non valet ob mariti reverentiam, immo idem esse iudicandum de ea, ac de honesta, & matrifamilias dicit, quem & multa de hoc videre poteris, & ad idem require Baęcam d.c. 15. n. 18. ubi supra.
- Supradictus addere unum potes, pro animadversio-⁹⁰ ne, nempe mitilarem dictis casibus non solum non posse carcerari, sed nec etiam posse cogi ad personaliter comparendum in iudicio quia debet per procuratorem audiiri, ut probatur in d. §. necessarium, in autb. u nulli jud. in prin. ibi, sed siquidem pro fiscalibus debitis pul-
fetur secundum legem mulier, aut per virum suum posse, aut per quam voluntaria personam legitimè respondeat, & transfigat rem. Quae verba transcripta sunt, & reposita in d. authent. sed bodie novo, C. de officio diversorum jud. & in autb. bodienovo iure, post I. quoniam. C. de custodia reorum, Socinus regul. 259. Dueñas reg. 312. in t. ampliatione, etiam quando iudicium sine mulieris praesentia tractari, ac expediti non potest, sed iudeax ad eam accedere debet, vel nuntium mittere, C. mulieris, de judiciis, in 6. & post B. in d. necessarium, tradit Baęca in d. leg. conuentaneum, n. 137. Cod. quomodo, & quando, rejecta Angeli & sequentiis contraria opinione, relata per Meno. de arb. lib. 1. qual. 80. n. 11. Propterum Farin. in d. quest. 27. num. 48 & 46. qui nam 15. dicit posse cogi mulierem, ad personaliter comparandum pro fiscalibus debitis, aut privata puluerit, autb. u nulli judices, tenent etiam B. & Joannes de Platea in l. nemo carcerem C. de exaltor. tri. lib. 10. Joannes Baptista de S. Servos in tract. de deb. iuspl. & fugit. d. q. 5. n. 22. Afflic-
tis in cap. unico, vers. condannatorum, n. 62. tit. quis fin. Regalita, Nicolaus Boëius in repet. l. consenteui, n. 139. C. quomodo, & quando, Gramma deci. 33. n. 9. Dueñas d. Reg. 312. in 2. ampl. Placa, & Meno. ubi proxime, Guituentes in l. 62. Tauri.
- 85 Quid autem dicendum est, quando mulier succedit debitorum fiscalium, aut nunc ipsa haeres carceranda est, quem admodum carceratur masculus cui succedit, quam quiescentem anxiæ, & accurate disputatum diffinit Men-
cha. de successio. creatione. 1. par. lib. 1. §. 6. n. 38. Baęca d. c. 15. n. 4. His adde, quod mulier etiam ratione tutela capi, & carcerari non potest. Roder. Xuarrez in d. 2. tit. de los Gobiernos. q. 4. col. 4. ver. secundus casus, & vers. adi-
tio, & contra alios tenet ibi Baęca §. 4. sequentibus. Injusta dicitur etiam carceratio, facta in illos, qui in 93 ius invitti non vocantur, (quales vero ii sunt, refert l. 2. & sequentibus, ff. de iusta vocando) quorum personas pro debito civili capi, & carcerari non queant, si creditimus Maran. in peculo, iustitia de executione, n. 56. Parlador. lib. 2. rerum quotidianar. lib. 2. cap. fin. 5. p. 8. 7. n. 16. quo quidem casu, si fiat carceratio à judice, vim faciet, quemadmodum & in superioribus iam relat. Injusta, & indebita dicitur similitate carceratio, & detentatio, si à judice fieri temptetur in personas eorum, qui iure immunes, & privilegiati sunt, ut ne possint conveniri pro alieno in plus, quam facere possint, quales sunt Pater, Mater, Avus, Avis, Socer, Mulier, Patronus, Donatrices, & Miles, &c. l. Parentes, & iuri mar. leg. sunt qui, Linter eos, ff. de re judicata, §. fin. cum dubiis sequentibus, ff. foliis ma. l. 1. tit. 15. p. 5. leg. in condemnatione, ff. de reg. iur. & quod ii & alii qui non in solidum, sed in quantum facere possint, capi personaliter non possint pro debito civili, tenet Attici. in leg. maris. §. eleganter, ff. foliis mar. Angel. in §. fed. & figuis, n. 1. insit. de alio. Roderic. Xuarrez in d. tit. de los Gobiernos, q. 6. n. 4. Covar. lib. 2. variar. cap. 1. n. 4. Avenda. respon. 8. n. 7. Azeved. in l. 1. titulo 21. lib. 4. recipit Baęca de iusta debito, d. cap. 17. nu. 33. & c. 3. nu. 2. & sequentibus, ubi latius hanc rem tractat, & Parlador. ubi supra, num. 17. & 18. qui etiam nu. 19. ibi dicit connumerandum esse inter hos illum, qui non sua culpa, 95 seu virtus, sed per infortunium aliquod, bellum, putra, naufragium, incendium, & familiæ casus, qui humanis rebus solent accidere, ex Joanne Fabro in fin. n. 10. insit. de altoni. & Baęca ubi supra, n. 4. per totum latè de hoc ultimo tractat, & numeris sequentibus, accurate qui sint ii, qui ultra quam facere possint, non teneantur conveniri, quem videre poteris pro hujus articuli expeditione.
- Dicitur etiam indebita captura pro ære alieno facta, 96 in personam rustici, & in rebus rusticis occupatam tempore multis, & vindemiarum, ut scriptum r. li-
quit Guilielmus Bened. in c. Rainutius, verbo & usorem, n. 906. arguendo de rebus ad personam; aut namque, si te rusticæ instrumentis hoc conceditur, ut pro debito capiantur; multo magis personis rusticorum id conce-

Pars II. Cap. IV.

177

- concedendum est, quæ opinio apud nos stat, & probata est l. Regia 25. tit. 13. 8. recip. quod hodie parum observari videamus, ut bene advertit Parla. ubi supra, n. 25. Hodie tamen novâ pragmatâ renovatum existat, ut pro debito civili nullo tempore capi possint.
- 97 Dicitur infuper indebita captura facta in nobilem, is enim ob alienum in carcetem non detruditur: ut argumento l. medios, C. de professor. & med. l. miles, ff. de jud. docuit Alex. in leg. centuria, num. 15. ff. de vulga & jur. Bald. in d. miles, Bald. in lecira afin. C. qui bono cedere pell. & illi citati à Baęca in iop. deb. 16. n. 7. & sequentibus, idem tenet Parlador. rerum quorid. lib. 2. c. fin. 5. p. 5. 6. n. 9. & apud nos extat lex Regia 4. & 5. tit. 2. lib. 4. ordi. 79. Tauri, l. 4. titul. 2. kb. 6. recipit. & Jaf. & Doctores citati, præcipue Tauriæ hanc rem 98 extendunt, quæ limitatur in nobili conductore regali vestigialium, nam tunc rectè carcerari posse dicunt plures citati à Baęca ibi n. 77. cum alius, & diximus supra etiam de clericis.
- 99 Ex hoc etiam capite, & sic ratione personas dicitur iusta, & indebita carceratio, facta in personam gravi infinitate jacentem, quam quidem etiam si de criminis agatur, carcerari non debere, consuluit Gramati. in conf. 55. n. 9. & sequentibus, ut de illo, quem curia mitti capiendum, qui tam vulneratus est, incarcerari 100 que nequit absque sua vita periculo; & dicit, quod iudeax hoc cau debet si alcucere per fidejussionem cautionem, quam si infirmus non haberet, achibere debet iudeax custodias, sumptibus & expensis ipsius vulnerati, quoque convalefacit, argumento text. in l. 4. C. finium regundor. & l. pone. Cod. de statu liber. & in terminis tradit Paris de Put. de syndicatu, in verbo carcer. cap. 4. n. 3. in fin. vers. fin. autem ipsa custodia, & ita practicari te videlicte in urbe, & extra, profitetur Prosp. 101 Farin. in d. 3. tom. crim. q. 27. n. 87. ubi dicit idem intelligenti esse in causa civili: pro cujus executione executores eunt invenire reum executum in lecto graviter infirmum, folereque his casibus judices Christiana pietate motos, concedere eidem debitoribus inhibitionem ad tempus, intra quod possint domi conquescentes convalefcere, quod & pium, & Christianum est hac iusta causa factum.
- De iusta detentione ratione temporis.
- 102 Tertio, & principaliter dicitur indebita, & iusta detentio, seu carceratio; nempe ratione temporis, quod contingere potest, quando quis capitum pro debito civili in die feriato in honorem Dei, ut probat text. in l. fin. & ibi Clasici, & expofitores omnes, C. de finis, Paris de Puteo in tractatu de syndicatu, verbo captura c. 5. iniup. captus illicit. n. 5. fol. 118. Bald. in tr. de car. n. 1. 6. & 9. ubi etiam logitur in feris inductis ob utilitatem hominum, ut metum, vindemiarum, &c. de quibus p. 27. diximus: tenet etiam Farina. tom. crim. q. 27. n. 105. & seqq. quiferef, quod id dicitur Pii V.
- 103 Papa renovans dispositionem d. l. fin. in desuetudinem abit. Quia doctrina minime procedit in debito suspecto de fuga, qui etiam in tempore capi potest, nec etiam ultra calum; nempe, debitus civilis: nam pro 104 delicto potest quis capi etiam die feriato ob honorem Dei, si tamen delictum est grave, & enorme, atrox, seca si fit delictum leve, ut late videre poteris per Farinacum ubi proxime.
- 105 Et hoc eodem capite dicitur iusta captura facta in personam hereditatis durante tempore confidiendi inventarium, ut post idem confectum, si bona hereditaria non sufficiant, non enim in plus tenetur, nec pro debito defuncti debet duci in carcetem, nisi forte absconder bona in inventario confecto contenta: tunc enim ex propria culpa capi rectè poterit, ut notat Bald. in leg. fin. §. si prefatam, n. 3. & ibi Corneus Cod. de ju-

Et ut cetera in hoc articulo faciem, dico quod multi sunt ad Ecclesiam con fugientes, quibus peculiariter ratione eius immunitas non faverit, in modo jure justè, & lege permittente, ab ea capi, extrahique possunt inviti, quales si sunt, accusata in unum redigunt Remigios, tractatu de immunitate Ecclesiastum, Dec. an. in tractatu crim. 2. part. lib. 6. cap. 25. subr. ex extractab. ad Ecclesia, Cov. lib. 1. cap. 1. 2. 3. 4. Farin. in tractatu.

De iusta detentione ratione loci

Uardò, & principaliter dicitur iusta carceratio ratione loci : generale namque est, quod in locis, in quibus ius, vel statuum, etiam municipale, confuerit (qua lex est) prohibuerit capturam fieri, ut indebitum, est relaxandus, qui ad eundem confugerit, aut quomodo libet reperitur: ita docet Paris de Puteo, de tynde, in verbo *captura*, c. 5. incipit *caput illicitem*, n. 6. vers. & non solum capite impugnatur ratione loci, s. 13 B. in l. 1. quis si fugitivis. & Labeon. ff. de additione, & in l. premissis, in princ. C. de his, qui ad Ecclesiastum consurgunt, & in l. 2. q. 1. ff. de acquir. rerum domin. & in l. sec. q. 8. col. 1. vers. 2. quarto, ff. de accusa, quibus in locis adgit captum in locis, quibus de iure capi potest, debere relaxari. Idem dicit Bald. in l. secuti, §. Aris. ff. si servitus vindicetur, & in leg. requirendi, in 2. column. C. de servis fugi. Hippolyt. de Marfil in tractatu de bannitis, verbo *capti*, num. 6. ex quo utiliter inserti potest, quod *captus* in *Eccl. 6.* vel ab ea extractus, statim debet relaxari tanquam indebitum captus, l. *præfensi*, C. de his qui ad Ecclesiastum consurgunt, ibi, nullos penitus cuiqueur que conditions de facrofancis Ecclesiæ orthodoxæ fidei expelli, aut trahi, vel prostrati consurgas: *textus etiam, in cap. secuti antiquis 17. quasi 4. cap. de raptoribus 36. qual. 1. cap. inter alta, de immunitate Ecclesiastum, imo sic extraclus eidem Ecclesiæ protinus resituissent est*, tanquam spoliata, *cap. sane de resist. spoliat.* B. in d. l. *præfensi*, Marfilis post Lapum Odrad. & Abb. in tractatu de bannitis, verbo *capti*, n. 7. Angel. de malef., in verbo quod *fama publica precedente, num. 59.* & ibi in additis, litera B. Boëius decip. 109. n. 3. Jodoc. in præ. crim. tit. de citat reali, id est *caput a. 15. n. 19.* Joan. Mar. de Monticelli. in tract. cri. regul. 12. n. 12. Nicol. Moron. in tr. de fide, streng. & pace q. 10. n. 1. & seq. Dueñas regul. 228. in princ. Petr. à Placha, in epitome delictorum, c. 24. l. 1. n. 15. ubi alios adducit Maria Soc. in tract. de cit. in 17. art. p.рин. Boſſius in tract. de *captura*, n. 21. que opinio communiter ap. probata est per Canonistas, & Legistas, ut teatulari Maran. Gómez, Remig. relati à Julio Claro, in præl. crim. q. 10. quem pariter refert, & lequitur Bonacof. in communi opinione, 1. p. vers. Eccl. habet immunitatem, fol. 59. Cov. variar. refol. lib. 2. cap. 20. n. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præsumpt. 10. n. 1. Decian. in tractat. criminal. 2. p. lib. 6. cap. 25. rubr. de extrahendis ab Ecclesiæ, num. 1. & sequentibus, adeò ut ipsi extrahentes publici latrones habentur sunt, & excommunicandi, donec resipescentes damnum omnes resarciantur, & ablati per poenitentiam restituantur, ut declarat bene Jod. in præl. crim. rubr. de violat. templ. ac propterea evidentem, & notoriā vim faciet iudex Ecclesiasticus, si consiguentem ad Ecclesiastum vi exemerint, ab hacque carceratione, tanquam ab iusta emisso appellacioni deferendum esse tribunal supremum; cuius auxilium violentia protestatur, declaravit.

115 Quod extende non solum ad laicum con fugientem ad Ecclesiam, verum etiam ut habeat locum in clero, ut iste ab ea invitus extrahi, & capi non possit, tenet Bernard. Diaz, in *prax. crimin. canon.* cap. 115. Joan. de Vilchis in *tractatu de immunitate Ecclesiarum*, ab ipso citato, & ex Decian. Cov. Diaz, Claro, & infinitis alius late fundat, limitat, & extendit Prosp. Farin. 3. tom. *crim. q. 28. num. 7. & 8.*

Pars II. Cap. IV.

Fasc. II. Cap. IV. 179
Menoch. de arbit. caju 705. n. 2. lib. 2. & alibi passim per Doctores. An autem carceratum in carcerebus possit judex, obtinere in vinculis, compedibus, vel manicis ferreis: pro utraque parte sectatores refert Profer. Farin. in d. 3. tomo, quaf. 27. n. 98. & sequenti, ubi arbitrium judicis in hoc maxime attenditur, qui ex qualitate persona, vel delicti hoc discernere debet, ubi ad hoc posuit regulas. quibus in iudicio arbitrii

ad hoc ponit regulas . quibus animus iudicis omnino reduci , & moveri debet , quem omnino vide : quoniam ad hunc articulum multa adducit necessaria : vide etiam Parlad . *ubi proxime* .

24. Ex eodem capite indebita dicitur incarceratione, facta in personam illius qui habet salvum conductum legitime obtentum, pro eundo, vel veniendo ad aliquem locum, & capitur, vel in itinere accusatus, vel recessus, vel etiam domi sua, ubi est preparans se ad iter, etiam si & relaxandum, si reversa debitor est; quam patrocinaatur Bal. in c. tua, in fin. ut lite non contesta. Et in c. con querente, de resti. spoli. Paul. conj. 472. in causa capture Jacob. I. 1. ad finem, Gomez. Arias in L. 60. Tauri, n. 11. Alex. nulla, n. 8. de re judicata.

id expressum non sit: sed generaliter pro cuncto, vel
redeundo, sibi si falsus conductus concepimus. Et hoc
quia salvus conductus vim suam obtinet a die con-
cessionis, & ex aliis rationibus efficaciter a Doctori-
bus adducitur, *i. legato*, & *i. qui mittuntur*, *s. sed & si*,
ubi gloss. *verb. agere*, ubi idem DD. *ff. ex quibus causis*,
majores, ita affert curia Angel. *conf. 3.5.* *incipit quid-*
quid addo, & Menoch. *de arbitrii. quest. lib. 2. casu 33.6.*
tit. 18. & plurimis seqq. Afficitur in confit. Reg. *lib. 3.*
ruber. 35. de fide mercatorum, in verbo panas, in fin. Franc.
Hercula. in tract. de cautela, *de non ostendendo*, num. 4.
Jacob. Novell. *regul. 84.* in prima amplia. Boffi. in tractat.
de remedio ex sola clementia. prim. Brun. in tractatu de
clementia boni. in *i. quest. 4.* queat. princ. n. 34. Alexand.
conf. 4.6. lib. 2. Gozadi. *conf. 27.* n. 23. Jul. Ferret. in tract.
de gabellis, & publ. num. 95. & multa ad propositum
vide per Menoch. ibi, & Farinac. d. *quest. 39.* num. 58.
utique ad num. 67.

*De iusta carcere ratione ordinis
non servati.*

Quinto principaliter indebita, & iuxta dicitur in carcere, seu detentio, cum propterea iuxta, & legitima appellatio emissa ratione ordinis non servati, in ipsa enim vero captura facta, non servato jurius ordine, & indebita est, & a iudice relaxanda, ut probant Fran. Caspon, in tractatu de tormentis, in *ius tral. I. 9. tit. de captura, & carcere, nu. 23.* Boerius post Balf. quem allegat in *def. 215. n. 35.* Marfil, in tractatu de ban, in *verbis carceratis, 24. que sequuntur Ananiam, Gemini, Aug. & Areti, quos ipse allegat, quos pariter sequitur Bruno, a S. 1. col. 2.*

Sole in suis questionibus, q. 30. n. 39. Cov. l.1. variarum res-cap. 2.n. 15. verfculo ego habui opinione, & suprà Prof. Farinac. in 3. tom. quest. crim. qu. 28. nu. 1.11. & q. 30. n. 130. & quest. 32. nu. 97. cum sequentibus, cui quidem appellationi, si pro eius delatione iuxta curia aedatur, vix fieri omnimodo, eique deferendum, utique iustissime declarabit.

26 Ex quo capite justa dicitur appellatio, & injusta carceratio, si ab ipsam in causa civili judex inciperet, quod fieri minime potest, nisi debitum debeatur iam ex causa judicati, probat text in l. 1. & ibi gloss. fin. C. de cessione honorum, gloss. in rubr. ff. eodem iut. & in leg. in. 21. l. 4. recoll. Segura, in repetiti, leg. si ex legati causa, n. 78. ff. de verborum obligat. Covar. var. resolutio. lib. 2. cap. 11. n. 3. ver. illud Jane, utrumque etiam late comprobatur Baëca ubi proxime. n. 3. vide etiam Parlad. lib. 2. rerum quotidiani, cap. fin. 1. par. §. 21. per totum.

*fin. C. eodem. docet Bart. in I. cum eo, ff. ad leg. Jul. pecul. Angel. & Paul. in d.l. 1. Cod. quon. bode. Bald. confil. 90. lib. 1. Roderic. Xuarez titulo de los Gouvernos. in l. 2. column. 1. lib. 3. fori, Ripa in I obligatione generali, n. 25. vers. & si citatus, ff. de pignoribus, debet enim citato, causa cogitio, & sententia translatata in rem iudicatum procedere, ad hoc ut debitor capi & incarcerari posse, leg. consentaneum, ubi notat B. quod quomodo & quando, B. in l. fin. ff. ad l. Julianum pecul. Rom. con. 224. incipit ista *captura facta*, debita enim summa probanda ante omnia est, postmodum sequenda est sententia eius declaratoria. Nam quod ante capturam non est deduc-
127
Ex hoc eodem capite dicitur iusta appellatio, & in 132
justa carceratio, si fiat a judice ex obtuso, de facto & sua propria cervice, & in vindictam, nullus praecedenti bus iudicis, presumptione, vel dissimulatione delicti: sed quia in hoc varie sunt Doctorum opiniones, quam communis praxis hodierna servat, hic ex opinione colligam, & sic generale est; ut ad capturam debet procedere legitima indicia, & ita locum habet opinio illorum, quia hoc affectaverunt, de quantum genere, & opinione est Matril. in pract. crim. § constante, n. 1. ubi allegat Doctores in cl. 1. de homicidio. & textu L. 1. in prin. ubi hoc idem non. Matril. ff. de quest. & in penal.*